ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ. ΑΡ. 727

ΔΕΥΤΕΡΑ
5
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ.28 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 4 Λ.3
ΣΑΒΒΑ ΤΟΥ ΗΓΙΑΣΜΕΝΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 15,5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 10.9 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ Β Α ΑΣΘ ΙΟΝΙΟΝ
Ν. Α. ΕΩΣ ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓ. ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 767.9

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Εἰς τὴν Γενεύην ἄρχονται σήμερον αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐν μέσῳ ἐντόνου συρροῆς γεγονότων, ἀπὸ τῶν ὁποίων δυνατὸν νὰ προκαλέσουν τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὴν διεθνῆ προσοχήν.

Ὁ δικτάτωρ τῆς Πολωνίας Πιλσούδσκι ἐξεσφενδόνισε κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ αὐτῆς ἀπειλητικὰς φράσεις, τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν πραγμάτων δὲν κυβερνῶνται ἀπὸ τὸν κράτη δὲν κυβερνῶνται ἀπὸ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Λιθουανίας κ. Βολδεμάρας, ὁ ὁποῖος ἐκ Βερολίνου διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γενεύην, προέβη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐξουσίας, ἐκ τῶν ὁποίων διαφαίνεται πολὺ ὀλίγη διάθεσις ὅπως ἐπιτευχθῇ συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς ἐντάσεως τῆς Πολωνίας διαφορᾶς. Ἐπὶ τοῦ τάπητος, παρέμειναν εἰς τὴν Γενεύην ἐπίσης, παρέμειναν εἰς τὴν Γενεύην ἐπίσης, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Σοβιὲτ κατὰ κύριον λόγον, διὰ νὰ συναντηθοῦν—ὡς ἀγγέλλεται—τοῦ κ. Βλ. Μπονκούρ, διὰ νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν ἀφιχθέντος ἀπὸ τῆς Ρώμης μετὰ τοῦ ἀφιχθέντος ἀπὸ τῆς Ρώμης Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, συνταξειδεύσαντος εἰς Γενεύην μετὰ τοῦ Ἄγγλου συναδέλφου του. Καὶ εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν εἶνε ἀδιάφορος θεατὴς τῆς Πολωνολιθουανικῆς διενέξεως, διὰ τὴν ὁποίαν ἐσχάτως ὅλως ἐπιδεικνύουν διακοίνωσιν πρὸς τὴν Πολωνίαν.

Αἱ συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου ἀναμφισβητήτως ἀναμφισβητήτως ἐνδιαφέρουσαι αἱ παρασκηνιακαὶ συνδιαλέξεις καὶ συνεννοήσεις. Καὶ δὲν εἶνε διόλου ἀπίθανον νὰ ἀνακύψῃ συζήτησις περὶ τῶν ἐσχάτως ὑπογραφεισῶν χωρὶς τὸν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι τόσους ἀναμφισβητήτως δημιούργησαν πικροχόλους διαξιφισμοὺς μεταξὺ Παρισίων καὶ Ρώμης, ὥστε νὰ καθίσταται αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη μιᾶς προσπαθείας πρὸς ἀποκατάστασιν κάποιας γαλήνης εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν. Ἡδὴ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Νοτιοσλαυΐας κ. Μάρκοβιτς, ὁμιλῶν εἰς τὴν σύσκεψιν περὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, εὗρε τρόπον διὰ νὰ θίξῃ τὸ ζήτημα τῶν συνθηκῶν καὶ νὰ ἐξάρῃ τὴν οὐσιώδη διαφορὰν τῆς Γαλλοσερβικῆς πρὸς τὴν Ἰταλοαλβανικήν. Ἐὰν ἡ συζήτησις ἐπανέλθῃ εἰς τὰ παρασκήνια τοῦ Συμβουλίου, δὲν θὰ εἶνε, βεβαίως, προωρισμένη νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ εἰρηνικοῦ πνεύματος, τοῦ ὁποίου φύλαξ καὶ κηδεμὼν ἐτάχθη ὁ θεσμὸς τῆς Γενεύης. Ἡ δυσαναλόγως πρὸς τὸ πρᾶγμα πανηγυρικὴ καὶ μεγαλορρήμων κύρωσις τῆς Ἰταλοαλβανικῆς παρὰ τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς ἀποτελεῖ, τρόπον τινά, προανάκρουσμα τῆς ἐνδεχομένης ἐν Γενεύῃ συζητήσεως περὶ τῶν συνθηκῶν καὶ ἀποδεικνύει πόσον αὐτὴ θὰ ἦτο ἀκανθώδης. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε ὅτι, ὡς ὁ κ. Μάρκοβιτς ἐτόνισεν ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀποτελεῖ ἀνεπαρκῆ ἐγγύησιν καὶ ἀποβαίνει ἀναγκαία ἡ ἀναζήτησις τοιαύτης εἰς χωριστὰς συνθήκας, ὁμοίως καὶ οἱ ἐν Ρώμῃ διακηρύττουν, ὅτι αἱ χωριστα ί των συνθηκῶν καὶ ἀποτελοῦν ἐπιδίωξιν πραγματικῶν ἐγγυήσεων, τὰς ὁποίας εἶνε ἀδύνατον νὰ παράσχῃ ἡ Κοινωνία.

Τὸ Συμβούλιον μέχρι τοῦδε δὲν παρέσχεν ἀποδείξεις, ὅτι δύναται νὰ λύσῃ ζητήματα, εἰς τὰ ὁποῖα συγκρούονται ἀντίθετα συμφέροντα ἰσχυρῶν. Ἐπιφυλάσσον τὰς ἐτυμηγορίας του διὰ τὰ ἀφορῶντα μόνον τὰ ἀσθενέστερα κράτη, ἀκολουθεῖ τὴν τακτικὴν τῆς ἀναβολῆς τῶν ἀκανθωδεστέρων ἢ τῆς παραπομπῆς των εἰς ἄλλας μεταπολεμικὰς ὀργανώσεις. Ἡ σωφρόνως παραταθεῖσα ἀσθένεια τοῦ κ. Τιτουλέσκο ἀπαλλάσσει τὸ Συμβούλιον τοῦ δυσαρέστου μιᾶς ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Οὔγγρων γαιοκτημόνων τῆς Οὐγγαρίας. Τὰ ἀπομένοντα, ὅμως, πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπίλυσιν εἶνε ἀρκετὰ διὰ νὰ θέσουν ὑπὸ δοκιμασίαν ἄπαξ ἔτι τὸν θεσμὸν τῆς Γενεύης.

Ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν

Η ΙΤΑΛΟΑΛΒΑΝΙΚΗ

— Νομίζω, φίλε μου, ὅτι καιρὸς εἶνε νὰ ἀναλύσωμε καὶ μεῖς τὴν Ἰταλοαλβανικὴ συνθήκη. Τί διάβολο! Ὅλος ὁ σοβαρὸς Τύπος ἀσχολήθηκε μ' αὐτὴ καὶ μιὰ στήλη τόσο μακρὰ σὰν τὴ δική μας, θὰ μείνῃ καθυστερημένη! Καὶ ἀπρέπεια εἶνε καὶ παράλειψις ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα μας. Φοβοῦμαι μάλιστα πὼς ἡ παράλειψις αὐτὴ παρεξηγηθῇ ἀπὸ τοὺς δύο φίλας Δυνάμεις καὶ μᾶς δημιουργήσῃ κανένα διπλωματικὸ ζήτημα.

— Ὄρεξη γιὰ διεθνὲς κοτσομπολιό, ἔχεις σήμερα, καθὼς βλέπω, φίλε Περφήρε. Καὶ σὰν τί, μωρέ, μποροῦμε νὰ ποῦμε ἡμεῖς γιὰ τὴν Ἰταλοαλβανικὴ συνθήκη, ἀφοῦ δὲν ξέρομε καλὰ καλὰ περὶ τίνος πρόκειται!

— Τὸ πῶς «δὲν ξέρομε» δὲ σημαίνει τίποτε, φίλε μου. Δὲν ἐκατάλαβες ἀκόμα ὅτι τὸ σωστότερο γνώμη σὲ κάθε ζήτημα τὴν ἔχουν ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ξέρουν τίποτε γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα; Δὲ βλέπεις τοὐλάχιστον τί γίνεται στὸ γλωσσικὸ ζήτημα, ὅπου τὴν πιὸ ἔγκυρη γνώμη τὴν ἔχει τὸ Σωματεῖον τῶν Βυρωνολεξιτῶν; Ἔπειτα, μὲ συγχωρεῖς, ἐσὺ μπορεῖς νὰ μὴν ξέρῃς ἐγὼ ὅμως... ὄχι ποὺ θέλω νὰ καυχηθῶ...

— Κατάλαβα, Πικρόγελε· θἄσουνα προσκαλεσμένος σὲ δεξίωσι τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας, καὶ θὰ κουβεντιάσες μὲ κάποιον πρέσβυ.

— Μὴ παίζεις ἐν σοβ παικτοῖς, σὲ παρακαλῶ· ἐγὼ μὲ πράσδεις δὲν κουβεντιάζω, κουβεντιάζω ὅμως μὲ τὸν κόκορά μου, ποὺ εἶνε σοβαρότερος καὶ πιὸ καλοντυμένος ἀπὸ τὸν κάθε πρέσβυ σας.

— Καὶ τί σοῦ εἶπε λοιπὸν ὁ κόκοράς σου γιὰ τὴν Ἰταλοαλβανικὴ συνθήκη;

— Ἀκριβῶς γιὰ τὴν Ἰταλοαλβανικὴ δὲν μοῦ εἶπε ὁ κόκοράς μου· (θέλω νὰ εἶμαι ἀπολύτως εἰλικρινὴς μαζί σου), μοῦ εἶπε ὅμως νὰ μὰν ἴδῃ συνθήκη ποὺ φαίνεται νὰ εἶνε ποτὲ μάλιστα νὰ εἶνε καὶ τὸ πρωτότυπον καὶ μόνον τὰ Βαλκανικὰ Κράτη μὲ τὰς Μεγάλες Δυνάμεις· ἐννοῶ τὴ συνθήκη ποὺ πρότεινε τώρα τελευταῖα στὸν κόκκορά μου ἡ Ἀλεμανία.

— Καὶ ποῦ λέει τί;

— Θὰ σοῦ τὸ πῶ, γιατί σὲ θεωρῶ ἐχέμυθον. Ἀρχίζει ὅπως ἀρχίζουν ὅλες οἱ ἐπίσημες συνθῆκες: «Τὰ δυὸ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη, κατόπιν συνεννοήσεων ἢ διαπραγματεύσεων (pourparlès), τὰ γράφει ἀλλὰ ποτὲ σὰν τὴ δική μας, θὰ μείνῃ καθυστερημένη! Καὶ ἀπρέπεια εἶνε καὶ παράλειψις ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα μας. Φοβοῦμαι μάλιστα πὼς ἡ παράλειψις αὐτὴ παρεξηγηθῇ ἀπὸ τοὺς δύο φίλας Δυνάμεις καὶ μᾶς δημιουργήσῃ κανένα διπλωματικὸ ζήτημα.

— Ὄρεξη γιὰ διεθνὲς κοτσομπολιό, ἔχεις σήμερα, καθὼς βλέπω, φίλε Περφήρε. Καὶ σὰν τί, μωρέ, μποροῦμε νὰ ποῦμε ἡμεῖς γιὰ τὴν Ἰταλοαλβανικὴ συνθήκη, ἀφοῦ δὲν ξέρομε καλὰ καλὰ περὶ τίνος πρόκειται!

— Τὸ πῶς «δὲν ξέρομε» δὲ σημαίνει τίποτε, φίλε μου. Δὲν ἐκατάλαβες ἀκόμα ὅτι τὸ σωστότερο γνώμη σὲ κάθε ζήτημα τὴν ἔχουν ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ξέρουν τίποτε γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα; Δὲ βλέπεις τοὐλάχιστον τί γίνεται στὸ γλωσσικὸ ζήτημα, ὅπου τὴν πιὸ ἔγκυρη γνώμη τὴν ἔχει τὸ Σωματεῖον τῶν Βυρωνολεξιτῶν; Ἔπειτα, μὲ συγχωρεῖς, ἐσὺ μπορεῖς νὰ μὴν ξέρῃς ἐγὼ ὅμως... ὄχι ποὺ θέλω νὰ καυχηθῶ...

— Κατάλαβα, Πικρόγελε· θἄσουνα προσκαλεσμένος σὲ δεξίωσι τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας, καὶ θὰ κουβεντιάσες μὲ κάποιον πρέσβυ.

— Μὴ παίζεις ἐν σοβ παικτοῖς, σὲ παρακαλῶ· ἐγὼ μὲ πράσδεις δὲν κουβεντιάζω, κουβεντιάζω ὅμως μὲ τὸν κόκορά μου, ποὺ εἶνε σοβαρότερος καὶ πιὸ καλοντυμένος ἀπὸ τὸν κάθε πρέσβυ σας.

— Καὶ τί σοῦ εἶπε λοιπὸν ὁ κόκοράς σου γιὰ τὴν Ἰταλοαλβανικὴ συνθήκη;

— Ἀκριβῶς γιὰ τὴν Ἰταλοαλβανικὴ δὲν μοῦ εἶπε ὁ κόκοράς μου· (θέλω νὰ εἶμαι ἀπολύτως εἰλικρινὴς μαζί σου), μοῦ εἶπε ὅμως νὰ μὰν ἴδῃ συνθήκη ποὺ φαίνεται νὰ εἶνε ποτὲ μάλιστα νὰ εἶνε καὶ τὸ πρωτότυπον καὶ μόνον τὰ Βαλκανικὰ Κράτη μὲ τὰς Μεγάλες Δυνάμεις· ἐννοῶ τὴ συνθήκη ποὺ πρότεινε τώρα τελευταῖα στὸν κόκορά μου ἡ Ἀλεμανία.

— Καὶ ποῦ λέει τί;

— Θὰ σοῦ τὸ πῶ, γιατί σὲ θεωρῶ ἐχέμυθον. Ἀρχίζει ὅπως ἀρχίζουν ὅλες οἱ ἐπίσημες συνθῆκες: «Τὰ δυὸ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη, κατόπιν συνεννοήσεων ἢ διαπραγματεύσεων (pourparlès), τὰ γράφει ἀλλὰ

Ἀπὸ τὴν Ἐπιστημονικὴ Κίνησι

ΤΟ Α' ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἀπὸ τινων ἐτῶν, τῶν τελευταίων, ἐπεσύρθη ἡ προσοχὴ τοῦ νομικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως τῶν δικηγόρων, ὡς ἐπροσώπων τῶν συμφερόντων τῶν δικαζομένων καὶ ἐρμηνευτῶν τοῦ συναισθήματος περὶ δικαίου, ἡ ἰδέα τῆς συγκλήσεως συνεδρίου πρὸς συζήτησιν γενικωτέρων σκοπῶν πρὸς ἐπίτευξιν κρατουσῶν καὶ ἐπικρεστέρας δικαιοσύης καὶ πρὸς ἀναστήλωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν δέον νὰ ἐμαντὴ εἰς τοὺς πολίτας ἡ ἀπονομὴ αὐτῆς.

Ὁ φυσικώτερος κριτὴς καὶ ὁ πλέον εὐαίσθητος τοιοτηρητὴς τῆς δικαιοσύνης εἶνε ἀναμφιβόλως ὁ δικηγόρος, διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ὁποίου καταυγάζεται ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ λειτουργήματός του ἡ καλὴ καὶ ἡ κακὴ πίεσις τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ ἐνασκήσει τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν ἡ σημερινὴ ἐποχή, ἐποχὴ μεταπολεμικῶν ἀποτελεσμάτων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπῆλθε γενικὴ ἀναστάτωσις εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἐπετάχυνε τὴν ἀνάγκην τῆς συγκλήσεως ὁλοκλήρου τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ἕνα κοινὸν συλλογικὸν ἀγῶνα, ἐν τῷ ὁποίῳ σπουδαῖα ἀποφάσεις θὰ προαγόγαινον τὴν περαιτέρω τύχην καὶ ἐξέλιξιν τῆς ἰδέας τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ ὡραία ἐποχή, ὁ καλὸς σταθμὸς τῆς δικαιοσύνης τῆς χώρας, ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως κατὰ τὸ ἔτη 1914—1916, ὁπότε φέρεται αὐτὴ ὡς μεσουρανήσασα, ἀλλ' ἐκ τῶν ραγδαίων διαφόρων γεγονότων ἡ ἰδέα αὐτὴ ἤρχισε βραδέως κατ' ἀρχήν, καὶ ἔπειτα ραγδαίως νὰ κλίνῃ πρὸς τὴν δύσιν της καὶ θὰ ἦτο πλέον ἢ αὐτάναπτὴ ἡ προσπάθεια τοῦ νὰ παραστήσῃ κανεὶς γνωρίζων ὅς ἡμεῖς τὰ πράγματα, ὅτι ταῦτα καλῶς ἐαίνουσι καὶ ὅτι δικασταὶ καὶ δικηγόροι Ἕλληνες δὲν ἔθεσαν πλέον ἢ ἅπαξ τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῆς χαινούσης πληγῆς.

Οὕτω, πρώτη ἡ φωνὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν ὑψώθη μετὰ θάρρους καὶ εἰλικρινείας, ὅπως ζητήσῃ τὴν ταχυτέραν πραγμάτωσιν τῆς ἰδέας τοῦ συνεδρίου καὶ συγκαλέσῃ τοῦτο ἐν τῇ πρωτευούσῃ, θεωρήσασα ὡς ἐπείγουσαν τὴν ἀνάγκην καὶ δὲν εἶνε ἄσκοπον νὰ τονισθῇ τὸ μέγεθος τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἡ σύμπτωσις τῶν γνωμῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁλόκληρος ὁ δικηγορικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ὑποδέχθη τὴν πρότασιν ταύτην.

Πρόκειται περὶ θεμάτων ἐξόχου σπουδαιότητος, ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς συζητήσεως αὐτῶν ἐνδιαφέρεται καθόλου ὁ ἑλληνικὸς κόσμος καὶ αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταχύτητα τῆς ἀπονομῆς τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης διὰ τῆς ἁπλουστεύσεως τῆς διαδικασίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν εἰδικῶν δικαστῶν ἐν τῇ ποιν. δικαιοσύνῃ καὶ δι' ὧν ζητημάτων κατορθωμένων, δύνανται καλύτεραι τύχαι ν' ἀναμένουν τοὺς Ἕλληνας τῆς σήμερον, τῶν ὁποίων ἡ ζωή, ἡ ἐλευθερία, ἡ περιουσία καὶ πάντα τὰ χωρώτερα ἀγαθὰ τῆς ἀνθρωπότητος διαχειρίζονται ἀπὸ ἀνεξάρτητον καὶ κυρίαρχον ἐξουσίαν τοῦ Κράτους. Ἂν εἰς ταῦτα προστεθῇ τὸ διεθνῶς ἐνδιαφέρον θέμα περὶ τῆς ἐπιθῶν τῶν νομικῶν προσώπων ὡς καὶ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς παρανόμους πράξεις τῶν ὀργάνων αὐτῶν, αἵτινες ἐπληθύνθησαν καὶ κατέστησαν πληγὴ ἀνάτος διὰ τὴν εὐνομίαν τῶν κοινωνιῶν, ὁ τρίπους, ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ ἰδέα τοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων δικηγόρων, θέλει ἀποτελέσει τὸν κολοφῶνα παραπηρήσεως διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν καθόλου συμφερόντων τῆς χώρας.

Ὁ περίφημος D' Agueseau, ὁ ἀπαραγράτου μνήμης Saint-Albin, ἐξαίροντες τὴν ἀληθῆ ἀποστολὴν τοῦ δικηγόρου, ἐχαραχτήριζον αὐτὸν ὡς τὸ βαρόμετρον τῆς εὐρωστίας τῆς διαιοσύνης καὶ ἀπεδείκνυον ὅτι διὰ τοῦ κύρους τῆς γνώμης των θὰ ἠδύναντο δέα αὐτῆς εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων, νὰ ὑψώνουν τὸ ἀνάστημά των, νὰ προβάλλουν τὸ στῆθός των, καὶ νὰ σώσουν ἀπὸ πάντα τὰ κίνδυνον μίαν χώραν, ὅπου χωρὶς δικαιοσύνην καμμία τάξις, καμμία λειτουργία, δὲν δύναται πλέον νὰ νοηθῇ.

Τὸν σκοπὸν τοῦτον ἂς ἐκτιμήσῃ καὶ ἂς ὑποθετήσῃ πᾶσα ὀρθὴ ἑλληνικὴ γνώμη, μὴ συγχέουσα τοῦτον πρὸς πάντα οἱονδήποτε ἐπαγγελματικὸν σκοπὸν τῶν διαφόρων συνεδρίων καὶ ἂς ἱκανοποιηθῇ διὰ τὸν τίμιον αὐτὸν συναγερμὸν τῆς καλῆς ἑλληνικῆς διανοήσεως.

Δ. Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

ΗΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΝ ΤΟΥ Κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΝ ΕΙΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ
ΑΝ ΔΕΧΘΗ Η ΕΛΛΑΣ Ο Κ. ΜΠΡΙΑΝ ΕΧΕΙ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΙΝ ΝΑ ΥΠΟΓΡΑΨΗ ΑΜΕΣΩΣ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ, 4. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας).—Ἐξ ἐγκύρου καὶ ὑπευθύνου πηγῆς μοὶ ἀνεκοινώθη ὅτι τὸ ζήτημα τῶν πολεμικῶν τῆς Ἑλλάδος χρεῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν εὑρίσκεται εἰς τὸ ἑξῆς σημεῖον:

Ὁ κ. Καφαντάρης διὰ τῶν ἐν Παρισίοις τεχνικῶν ἀντιπροσώπων ἐπρότεινεν εἰς τὸν κ. Πουανκαρὲ ὅπως ἡ ἑλληνογαλλικὴ διαφορὰ ἐντοπισθῇ ἐπὶ πέντε σημείων παραπεμφθῇ εἰς διαιτησίαν. Ἀπάντησιν τοῦ κ. Πουανκαρὲ εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ἀνέμενε μέχρι σήμερον ὁ κ. Καφαντάρης.

Σχετικῶς, μέλος τῆς συνοδείας τοῦ σήμερον τὴν πρωΐαν ἀφιχθέντος ἐνταῦθα κ. Μπριὰν μοὶ ἀνεκοίνωσε τὸ περιεχόμενον τῆς ἀπαντήσεως τοῦ κ. Πουανκαρέ, ἣν κομίζει ὁ κ. Μπριάν. Κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας τοῦ Γάλλου ἁρμοδίου εἰς τὸ συγκροτηθὲν ἐν Παρισίοις ὑπουργικὸν συμβούλιον πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐκκρεμῶν ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας ζητημάτων τῆς Γαλλίας, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Πουανκαρὲ εἰσηγήθη καὶ τὸ συμβούλιον ἐνέκρινεν ὅπως ἀνακοινωθῇ εἰς τὸν κ. Καφαντάρην ἡ κάτωθι ἀπόφασις τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως.

**Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΡΟΤΑΣΙΝ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑ ΤΑ ΧΡΕΗ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΕΙΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ. ΔΕΧΕΤΑΙ ΔΗΛΑΔΗ ΤΗΝ ΕΙΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΝ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΚ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ, ΥΠΟ ΤΟΝ ΡΗΤΟΝ ΟΜΩΣ ΟΡΟΝ ΟΠΩΣ Η ΕΛΛΑΣ ΑΠΟΔΕΧΘΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΣ ΤΑ ΥΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΤΡΙΑ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΑ ΣΗΜΕΙΑ.

Ὁ κ. Μπριὰν ἔχει ἐξουσιοδότησιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως, ἂν ὁ κ. Καφαντάρης ἀποδεχθῇ τὰς Γαλλικὰς ἀντιπροτάσεις, ὑπογράψῃ ἀμέσως τὸ πρῶτον παράρτημα τοῦ πρωτοκόλλου πρὸς ἄμεσον πραγμάτωσιν τοῦ τριμεροῦς Ἑλληνικοῦ δανείου.

Προβλέπεται ὅτι τὸ ζήτημα θὰ λυθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καθόσον δὲν ὑπάρχει ἄλλη διέξοδος.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Οἱ στόλοι Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΣΥΖΗΤΟΥΝ
ΠΕΡΙ ΥΠΕΡΟΠΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΑΙΟΝ
Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ "ΓΙΑΒΟΥΖ".—ΠΟΙΑ Η ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ;—ΚΑΤΑ ΤΙ ΥΠΕΡΕΧΟΜΕΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΙ ΥΣΤΕΡΟΥΜΕΝ.—ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΩΣ ΣΤΟΛΟΥ ΕΛΑΦΡΩΝ ΣΚΑΦΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Δεκέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ πρόσφατος εἰδησεογραφία τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου, ἡ σχετικὴ μὲ τὴν διοργάνωσιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀφῆκεν ἀδιαφόρους τοὺς τουρκικοὺς κύκλους. Ἰδίως ὅμως εἶλκυσε τὴν προσοχὴν των ἡ διεξαχθεῖσα πρὸ ἡμερῶν συζήτησις εἰς τὴν ἑλληνικὴν Βουλήν ἐξ ἀφορμῆς τῶν ναυτικῶν παρασκευῶν τῆς Τουρκίας.

Αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἐπελήφθησαν τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἐξετάσουν μὲ περισσότερον ἐνδιαφέρον καὶ μὲ περισσοτέρους ἀριθμοὺς τὴν συγκριτικὴν κατάστασιν τοῦ ναυτικοῦ τῶν δύο χωρῶν, τὰς ὁποίας βασικῶς λαμβάνουν ὡς ἀντιπάλους.

«Ἡ κραυγὴ τοῦ κινδύνου—γράφει εἰδικὸς συνεργάτης τῆς «Τζουμχουριέτ»—τὴν ὁποίαν ρηγνύει ἡ Ἑλλὰς ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπισκευῆς τοῦ «Γιαβούζ» εἶναι χαρακτηριστικὴ καὶ ὕποπτος δι' αὐτὸ ὀρειλομεν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης νὰ ἐξετάσωμεν τὴν κατάστασιν.

Καὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς—σύνεχίζει— σημειοῦμεν ὅτι ἡ ἐπισκευὴ τοῦ «Γιαβούζ» καὶ ἡ ἐπαναφορὰ του εἰς τὸν τουρκικὸν στόλον ὡς καταδρομικοῦ τῆς γραμμῆς, ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως γεγονὸς πολὺ σημαντικόν, δι' αὐτὸ δὲ δὲν ἐπαύσαμεν ἀπὸ τῆς αἰσίας λήξεως τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος μας νὰ πληροῦμεν στῆλας ὁλοκλήρους διὰ νὰ πείσωμεν τοὺς κυβερνήτας μας ὅπως προβοῦν ἀμελητὶ εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς θαυμασίας ταύτης μαχητικῆς μονάδος.

Ὁ λόγος δὲ εἶναι ὅτι τὸ «Γιαβούζ», χάρις εἰς τὴν μεγάλην του ταχύτητα, εἰς τὰ 10 τηλεβόλα τῶν 28, εἰς τὴν μεγάλην του ἀντοχὴν γενικῶς καὶ εἰς τὰ στεγανά του διαφράγματα εἰδικῶς, ὅν ἔδωσε τόσα δείγματα εἰς τὰ τουρκικὰ ὕδατα, καὶ μόνον αὐτὸ ὑπερτερεῖ τὰς ἡνωμένας δυνάμεις τῆς «Λήμνου», τοῦ «Κιλκίς» καὶ τοῦ «Ἀβέρωφ».

Τὰ δύο πρὸς τὸ «Γιαβούζ» πλοῖα τοῦ γερμανικοῦ στόλου εἰς τὸ Σκαγεράκι καὶ αὐτὸ τὸ ἴδιον εἰς τὰ ὕδατά μας ἐξηκολούθησαν νὰ δεσπόζουν τῶν θαλασσῶν, καίτοι ὑπέστησαν πολλὰς διατρήσεις ἐκ τορπιλλῶν.

Ἀναμφιβόλως πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸ βαρὺ πυροβολικὸν τῶν τριῶν ἐκείνων ναυτικῶν μονάδων τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, πυροβολικὸν ὅπερ ὄντως εἶναι ὑπέρτερον τῶν 10 τηλεβόλων τῶν 28 τοῦ ἰδικοῦ μας «Γιαβούζ». Ἀλλ' αὐτὸ ἀποτελεῖ ἁπλῶς θεωρητικὴν ὑπεροχήν, διότι τὸ «Γιαβούζ» δύναται νὰ ἐκμηδενίζῃ, χάρις εἰς τὴν μεγάλην του ταχύτητα, ἤτις τοῦ ἐπιτρέπει νὰ πλήττ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ Δρ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΡ.ΓΑΤΑ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟ » 100	ΔΟΛ. 8.50

Μένουν αί ἐντυποι ἀναλύσεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρινοῦ) ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡ μία ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐφημερίδα εἰς ἣν ἀπευθύνεσθε καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐ.Ν. Περιπτώσεις καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἐφημερίδος εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐκπληροῦνται ἐπακριβῶς εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐντύπων τούτων. Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐπιταγίδος δὲν ἀφαιρεθοῦν τελείως ἄκυρα καὶ ἐὰν ἀκολουθήσετε τὴν Ἰταλίαν ἀναξέροντες ἀν πρὸς τὸν ἀνθρωπον ἢ πρὸς τὰ ἐργαλεῖα τῆς ἐργασίας, ἐὰν θὰ φέρετε ἐπὶ τοῦ ἀνελκυστῆρος καὶ ἐὰν θὰ ἔχετε τὸν μέχρι τοῦδε ἀνεπτυγμένον.

«Ἀν ἐλπίζετε ἀρθρογράφος. — Ἀναλύσεις ἀπὸ δύο ἐφημερίδων ἢ γνώμαι ἀνωνύμων.

Ὅσον ἐργάστηκε καὶ ἂν ἐπεν ὁ Ἄγγλος ἀθάνατος ἐκεῖνος ἀφορισμός, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς μας ἐπιβάλλεται ἡ ἐξειδίκευσις. Καὶ οἱ ἐξειδικευμένοι ἐπὶ ἄλλου ἔργου ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ τοὺς ἀπασχολήσῃ, ἐπιφέρουν δὶς τὸ πλέον ἀνεπιτυχεῖς.

Τ. Α. Μ.

ΣΠΛΕΝΤΙΤ-ΟΛΥΜΠΙΑ
ΒΕΝ-ΧΟΥΡ
(Αὐτοκράτωρ Ταινιῶν)
ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΑ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

CAPRICE
ΤΡΙΤΗΝ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ὥρα 9 1/2 μ.μ.
DINER DANSANT
ΜΕΓΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
Δηλώσατε ἐγκαίρως καὶ κρατήσατε τραπεζάκι σας
Τηλ. 24—38

ΟΥΦΑ - ΠΑΛΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ
"Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΓΑΜΠΙΤΣΕΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ,,
ἐπιπλέον ἐνεφανίσθη καὶ ἡ
"Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΓΑΜΠΙΤΣΕΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον ἐκθεσιακὸν συγκρότημα
ΤΟ ΨΥΧΟΔΙΑΝΟΙΚΤΟΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ
ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἐφημερίδος ἐν ἐξαιρέτῳ τελείᾳ ἄκρᾳ καὶ ἐν ἀποκλείσει πληρωμῆς τοῦ ἐξωτικοῦ 60 ἐκατοστῶν.
ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΠΑΟΥΤΟΝ ὁ ἀπαστράπτων τῆς καθημερινῆς ἀπογεύσεως ἀπὸ τὰς 7 μ.μ. ἕως τὰς 2 π.μ.
ΠΛΗΡΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΛΟΥΤΡΑ - ΣΕΡΜΑΤΙΚΑ - ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ
Λεωφόρος 59 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ
ΠΑΝΟΡΘΟΡΙΑ
Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ καμποῦλ ἄλλη τοιαύτη δὲ μᾶς ἐνθυμοῦμαι παρουσίαν ἀπὸ τὸ ἔτος μας. Μιλοῦσε τοῦ τὰ γενικὰς ἀοῦδὲν πρόκειται νὰ ἐνφανισθοῦν στὸ ὑφιλικὸς ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐπιμένουν νὰ ἐνφανίζουν τὰ ἀνεπιτρεπτὰ ἐκεῖνα ἐπὶ τὰ ὁποῖα

ΝΕΩΝ ΦΩΣ ΣΤΗ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

—ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΝΤΑΙ —ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ ΑΠΟΚΡΟΥΕΙ ΤΟ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ

2 Δεκεμβρίου. (Συνέχεια). — Ο κ. Ζολ Κλωντέλ, γιος του γνωστού ζωγράφου, μόλις σπούδασε, εγκαινιάζει τα σχέδια της Σχολικής, που πληροφορεί, ή όποια ανοίγεται πολύ σύντομα στο Παρίσι.

Θεσσαλονίκη, 2 Δεκεμβρίου, 4.40'. Λεφτά τρ 18.30. Πληροφορήσεις μας φτάνουν από πολλούς ελληνικούς και ξένους τόπους, ότι η Γερμανία προτίθενται να τηρήσει απόλυτα τις υποχρεώσεις της απέναντι στη Ρωσσία κατά τη συνθήκη του Λοκάρνο. Οι εντολές κιόλας, όπως μας διαβεβαιώνουν, έχουν δοθεί στους αρμόδιους της Γερμανίας, ώστε να μη δημιουργηθεί καμιά δυσκολία στις ανταλλαγές των προϊόντων ανάμεσα στις δυο χώρες.

Το «Γκαίμπεν» και «Μπρεσλάου»

Το καταδρομικό μάχης Γκαίμπεν κατά τη διάρκεια του πολέμου ήταν γνωστό για τη σφοδρότητα της δράσεώς του. Ένα από τα πρώτα πλοία που πήραν μέρος στη μάχη του Γιουτλάνδη, ήταν το πρώτο που βυθίστηκε. Κατόπιν του νέου, όμοιου σκάφους της Γερμανίας πρόσταξε η Αντάντ να δοθεί στην Ιταλία. Το ελαφρό καταδρομικό Μπρεσλάου, που ανήκει στην ίδια κατηγορία, δόθηκε στην Αγγλία.

«Η γερμανική ανάγκη κατέχει, δυστυχώς, μια πολύ μεγάλη θέση στην καλλιτεχνική προπολεμική και ειδικότερα στην ιδιαίτερη μου πατρίδα, τη Μόσχα, τη Ρωσία, όχι μόνο στη μουσική, αλλά και στο θέατρο και στη ζωγραφική. Με την όρεξη που δείχνουν οι Γερμανοί για τέχνη, δεν θα είναι δύσκολο να ξαναβρεθεί η γερμανική ανάγκη στη θέση που κατείχε πριν από τον πόλεμο».

Η τραγική ιστορία της Ρωσσίας

Το τραγικόν δίλημμα.—Το Βέλγιον απαντά.

Μετά τη σύγκρουση της αγανάκτησης, ή κ. Βανδερβέλντε λαμβάνει τον τόνον του διδασκάλου. Ο κ. Βανδερβέλντε αποτείνεται στους συναδέλφους του την εβδομάδα που πέρασε, ως ένας δάσκαλος προς τους μαθητάς του. Ομιλεί, διατηρών την προοδευτικήν του ψυχραιμίαν, αναλύοντας την κατάστασιν, εξετάζων τα δεδομένα, τα οποία πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν, και καταλήγει εις τα συμπεράσματα, τα οποία πρέπει να εξαχθούν.

Μετά τη σύγκρουση του Γερμανού πρεσβευτού, ο κ. Βανδερβέλντε ανακοινεί το πρόγραμμα εξ ων διαγράφουν την πολιτικήν του οι σοσιαλιστικοί ηγέται, και τον τρόπο με τον οποίον θα εξασφαλισθεί η συνεργασία των τριών κομμάτων. Ο κ. Βανδερβέλντε ανακοινώνει ότι η Σοσιαλιστική Διεθνής θα συγκαλέσει εκτάκτως συνέδριον εις τας Βρυξέλλας, προκειμένου να συζητήσει το ζήτημα αυτό

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΤΙ ΔΕΧΕΤΑΙ Ο κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ

ΝΑ ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΗ ΕΙΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΝ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΚΠΤΩΣΕΩΝ

ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΑ 180 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ Χ. Φ.

ΓΕΝΕΥΗ, 4. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας). — Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐσων σᾶς ἐτηλεγράφησα προηγουμένως περὶ τῆς γαλλικῆς ἀπαντήσεως πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην (Σ. «Π» τὰ ὁποῖα δημοσιεύομεν εἰς τὴν Ιην σελίδα) πληροφοροῦμαι ἐκ πηγῆς αὐθεντικῆς ὅτι τὰ δύο σημεῖα, τῶν ὁποίων τὴν παραπομπὴν εἰς δικαιτησίαν δέχεται ὁ κ. Πουανκαρέ εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Ποῖος θὰ καθορίσῃ τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀναφέρουν τὰ συμβόλαια τῆς παραλαβῆς πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ

2) Ποῖος θὰ καθορίσῃ τὰς ἐκπτώσεις τῆς ἀξίας τοῦ ὑλικοῦ διὰ τὰ ὑπὸ τῆς Γαλλίας ὀφειλόμενα πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ὡς ἐτηλεγράφησα καὶ προηγουμένως ὁ κ. Πουανκαρέ ἀξιοῖ ὅπως ἡ Ἑλλὰς ἀποδεχθῇ προκαταβολικῶς τὰ τρία ἄλλα ἀμφισβητούμενα σημεῖα τῶν διαπραγματεύσεων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν Ο κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΧΡΥΣΩΝ ΦΡΑΓΚΩΝ.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΠΡΙΜΟ ΔΕ ΡΙΒΕΡΑ
ΕΞΥΜΝΟΥΜΕΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ
Η ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΛΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 4 (Πρακτορεῖον Φάμπρα) Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρεδόθη εἰς τὸν Ἱσπανὸν πρωθυπουργὸν Πρῖμο Δὲ Ριβέρα τὸ μετάλλιον τῆς ἐργασίας, ἐφ' οὗ ἀναγράφεται διὰ χρυσοῦ καὶ ἀδαμάντων ὅτι εἶνε προϊὸν συνεισφορᾶς παρ' ὅλων εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ἀπονεμηθῇ τὸ μετάλλιον τοῦτο.

Ὁ Πρῖμο Δὲ Ριβέρα εὐχαριστῶν τὴν ἐπιδώσασαν τὸ μετάλλιον ἐπιτροπὴν ὡμίλησε περὶ τοῦ ἔργου του καὶ ἀφοῦ ὑπέμνησε πάντα ὅσα ἔπραξε ἀπὸ 50 μηνῶν ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν ἀρχὴν, ἐβεβαίωσεν ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ ἐπιψήφισις νέων νόμων, οἵτινες νὰ μεταβάλουν ἐντελῶς τὰς συνηθείας ἵνα παρεμποδισθῇ ἡ ἐπάνοδος τῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος ἅτινα συνετάραξαν καὶ παρέλαβαν τόσον τὸ Κράτος.

Ὁ Πρῖμο Δὲ Ριβέρα προσέθεσεν ὅτι πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους θὰ παρακαλέσῃ τὸν Βασιλέα καὶ τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον νὰ χορηγήσουν εἰς αὐτὸν πραγματικὴν ἄδειαν πρὸς ἀνάπαυσιν 15 ἡμερῶν, διαρκούσης τῆς ὁποίας ἐλπίζει νὰ ἀνακτήσῃ τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις ἵνα ἐργασθῇ ὀλίγα ἀκόμη ἔτη ὑπὲρ τῆς χώρας.

Αἱ φιλικῶς πρὸς αὐτὸν διακείμεναι ἱσπανικαὶ ἐφημερίδες περιγράφουν τὸ ἔργον ὅπερ ἐξετέλεσε ὁ Πρῖμο Δὲ Ριβέρα ἀπὸ τῆς ἀνόδου του εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ φρονοῦν ὅτι ἡ εἰς αὐτὸν παράδοσις τοῦ μεταλλίου ἀποτελεῖ πρᾶξιν αὐτηρᾶς δικαιοσύνης. Ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν καὶ πλέον, τονίζουν, ὁ Ἱσπανὸς Πρωθυπουργὸς ἀντιμετώπισε τὰς σοβαροτέρας εὐθύνας μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὰ καλὰ ἢ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῶν πράξεών του θὰ ἀποδοθοῦν εἰς αὐτὸν μόνον. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ Πρῖμο Δὲ Ριβέρα ἔδειξε πάντοτε ὅτι εἶνε ἀνὴρ ἱκανὸς νὰ διαπράξῃ μεγάλα γεγονότα καὶ νὰ ἀναπτύξῃ ἔκτακτον δραστηριότητα, ὅπως τὸ ἀπέδειξε διὰ τῆς μεταβάσεώς του εἰς Μαρόκον ὅπου ἐσχεδίασε πολλὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τὰς διηύθυνε ὁ ἴδιος εἰς τὰς ἐπικινδυνωδεστέρας θέσεις.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» γράφει ὅτι ὁ Πρῖμο Δὲ Ριβέρα παραμένει εἰς τὸ γραφεῖόν του ἐργαζόμενος μέχρι τῆς 3ης ἢ 4ης πρωϊνῆς ὥρας καὶ ξυπνᾷ πάντοτε τὴν 8ην πρωϊνὴν ὥραν. Ὁ ὕπνος καὶ ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ δὲν ὑπερβαίνει ποτὲ τὰς 5 ὥρας.

Τὸ «Ἔθνος» ἀφιεροῖ ὁλόκληρον σελίδα διὰ τὴν δευτέραν ἐπέτειον τοῦ σχηματισμοῦ τῆς παρούσης κυβερνήσεως καὶ δημοσιεύει τὰς δηλώσεις τὰς ὁποίας ἔκαμαν εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην πάντες οἱ ὑπουργοί, ἐκθέτοντες τὰς ἐργασίας τὰς ὁποίας ἐξετέλεσαν κατὰ τὰ δύο ἔτη ταῦτα, ὅπως καὶ ἐκείνας τὰς ὁποίας σκοποῦν νὰ πραγματοποιήσουν εἰς τὸ μέλλον.

ΑΙ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ
ΤΩΝ ΕΙΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΝΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ
ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκοινοποιήθη χθὲς ἐγκύκλιος πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, δι' ἧς καθιστᾷ γνωστόν, ὅτι ἅπαντες οἱ Ἕλληνες πολῖται οἱ μεταβαίνοντες εἰς Τουρκίαν πρέπει νὰ εἶνε ἐφωδιασμένοι μὲ πιστοποιητικὰ ἀναγράφοντα, συμφώνως πρὸς τὰ σχετικὰ ὑποδείγματα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως, τὸν αὔξοντα ἀριθμόν, τὸ ἔτος γεννήσεως, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ μητρῷον καὶ τὸν νόμον ἢ τὴν συνθήκην, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρῷον. Ἐπίσης εἰς τὸ ἴδιον πιστοποιητικὸν πρέπει νὰ γίνηται μνεία καὶ περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ πατρὸς καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τοῦ πάππου τοῦ κατόχου τοῦ πιστοποιητικοῦ εἰς τὸ μητρῷον, τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ, τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐγγραφῆς τούτου. Τὸ ἀνωτέρω πιστοποιητικὸν θὰ ἐκδίδηται εἰς τριπλοῦν διότι τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ διαβατηρίου, τὸ ἕτερον διὰ τὸ προξενεῖον τῆς Τουρκίας διὰ τὸν διενεργούμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐπισημένως ἔλεγχον περὶ τῆς ἰσθαγενείας τοῦ κατόχου αὐτοῦ καὶ τὸ τρίτον πρέπει νὰ τὸ ἔχῃ εἰς χεῖράς του ὁ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν εὐχολον ἀποβίβασίν του εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ἐκ τῶν τριῶν πιστοποιητικῶν, τὸ μὲν πρὸς χρῆσιν τοῦ προξενείου τῆς Τουρκίας δέον νὰ εἶνε κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ δὲ πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ προξενείου τῆς Τουρκίας.

ΤΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ
ΦΙΛΟΔΩΡΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Κατὰ χθεσινὴν ἀνακοίνωσιν ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ δημοσιευθὲν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως διάταγμα περὶ καθιερώσεως ὡς ὑποχρεωτικοῦ τοῦ παρεχομένου φιλοδωρήματος εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν διαφόρων κέντρων δὲν θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν, διότι τὸ ὑπουργεῖον ἐμμένει εἰς τὴν ἄποψίν του ὅτι ἡ παροχὴ τοῦ φιλοδωρήματος δέον νὰ εἶνε προαιρετική.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωσιν, τὸ ὑπουργεῖον θὰ μειώσῃ τὸ ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ διατάγματος ποσοστὸν τοῦ φιλοδωρήματος εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Βουλὴ εἰς ἣν θὰ παραπεμφθῇ τὸ διάταγμα πρὸς κύρωσιν ἐγκρίνῃ τοῦτο ὡς ἔχει σήμερον.

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἵνα ἀσχοληθῇ μὲ τὸν καθορισμὸν τοῦ μισθολογίου τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξενοδοχείων ὑπνου.

Θ' ΑΥΞΗΘΗ
Η ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ

Κατὰ χθεσινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, κρατεῖ σκέψις ὅπως αὐξηθῇ ἡ ἐγγύησις τῶν συμβολαιογράφων.

Ἡ ἐγγύησις αὕτη — ἀνερχομένη σήμερον εἰς 200 δραχμὰς—κατὰ τὰς κρατούσας σκέψεις θὰ ὁρισθῇ εἰς 3000 ἕως 5000 δραχμῶν.

«Καθορισμὸς μεγαλυτέρας ἐγγυήσεως, προσέθεσεν ὁ κ. Τουρκοβασίλης, δὲν εἶνε δυνατός, διότι τοῦτο θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὸν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ συμβολαιογράφου πτωχῶν δικηγόρων, ὅπερ δὲν θὰ ἦτο δίκαιον.»

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἄγνωστος εἰσελθὼν εἰς τὸ ἐν Καλλιθέᾳ ἐργοστάσιον τῶν Τρᾶμ ἁφήρεσεν 68 ὑαλοπίνακας ἀξίας 1500 δραχμῶν. Δράστης τῆς κλοπῆς ὑποτίθεται ὅτι εἶνε εἷς Γεώργιος Κονδύλης διαμένων εἰς τὸν συνοικισμὸν Χαροκόπου, ὅστις ἔχει ἐξαφανισθῇ τῆς οἰκίας του.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ
ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ
Η ΕΞΟΜΑΛΥΝΣΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΟΡΩΣΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΟ-ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 4. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας). — Σήμερον τὴν πρωΐαν ἀφίκοντο ἐνταῦθα οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας κ.κ. Μπριὰν καὶ Τσάμπερλαιν, ἐπὶ κεφαλῆς πολυμελῶν ἀποστολῶν ἐμπειρογνωμόνων. Οἱ δύο ὑπουργοὶ ἔσχον τὴν πρώτην συνάντησίν του χθὲς εἰς Παρισίους, ἐκεῖθεν δὲ συνεταξείδευσαν. Σήμερον ἐπρογευμάτισαν ὁμοῦ.

Εἰς τὰς συνομιλίας τῶν κ.κ. Μπριὰν καὶ Τσάμπερλαιν ἀποδίδεται μεγίστη σημασία ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα κύκλων, καθόσον αὗται στρέφονται περὶ τὰ σπουδαιότερα προβλήματα, ἅτινα θὰ ἀπασχολήσουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τόσον κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας συνομιλίας των.

Ὁ κ. Μπριὰν, ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξίν του ἐδέχθη τὸν Πολωνὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζαλέσκι, τὸ δὲ ἀπόγευμα ἔσχε μακρὰν συνομιλίαν μετὰ τῶν Ρώσσων ἀντιπροσώπων Λιτβίνωφ καὶ Λευνατσάρσκι. Κατ' αὐτὴν παρέστη καὶ ὁ μόνιμος ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας παρὰ τῇ Κ.Τ.Ε. κ. Πὼλ Μπονκούρ.

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου ἀρχενται, ὡς γνωστόν, τὴν πρωΐαν τῆς αὔριον (σήμερον) Δευτέρας.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΕΞΟΜΑΛΥΝΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΟΡΩΣΣΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 4. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας). — Οἱ διπλωματικοὶ κύκλοι ἀποδίδουν ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ κ. Μπριὰν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Σοβιέτ.

Πιστεύεται ὅτι ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐνεργεῖ ἤδη μεσολαβητικῶς διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν ἀγγλορρωσσικῶν σχέσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργὸς κ. Μπάλντουϊν, ὅσον καὶ οἱ ἰθύνοντες τῶν Σοβιέτ. Θεωρεῖται βέβαιον, ὅτι κατὰ τὰς συνομιλίας τῶν κ.κ. Μπριὰν καὶ Τσάμπερλαιν ἐθίγη καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ὁ σὲρ Ὤστεν Τσάμπερλαιν ἐνεργεῖ ἐκ παραλλήλου διὰ τὴν διευθέτησιν τῶν γαλλοϊταλικῶν διαφορῶν, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κ. Μπριάν, ὅστις προέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰς γνωστὰς διαλλακτικὰς δηλώσεις του. Ἐπαναλαμβάνεται, σχετικῶς, ὅτι ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐργάζεται διὰ τὴν ἐπίτευξιν συναντήσεως τῶν κ.κ. Μουσολίνι καὶ Μπριάν ἡς θὰ μετάσχῃ καὶ ὁ ἴδιος.

Πάντως, τὰ μέλη τῆς ἐν Γενεύῃ γαλλικῆς ἀποστολῆς δείκνυνται λίαν ἐπιφυλακτικά, τονίζοντα ὅτι οὐδὲν γνωρίζουν περὶ τοῦ ἐπικειμένου ταξειδίου τοῦ κ. Μπριὰν εἰς Ρώμην, περὶ τοῦ ὁποίου γράφει μερὶς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Τύπου.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΔΙΕΝΕΞΙΣ ΛΙΘΟΥΑΝΙΑΣ-ΠΟΛΩΝΙΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 4. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας).— Ἐν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων, τῆς μελέτης τῶν ὁποίων θὰ ἐπιληφθῇ τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε., εἶνε ἡ διένεξις μεταξὺ Πολωνίας καὶ Λιθουανίας, ἥτις ἔφθασεν ἐσχάτως εἰς φάσιν ἐπικινδύνου κρισιμότητος.

Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε κατ' ἐξοχὴν περίπλοκον, λόγῳ τοῦ ὄπισθεν τῆς διενέξεως κρυπτομένου ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν τεσσάρων Μεγ. Δυνάμεων, Ἀγγλίας, Ρωσσίας, Γερμανίας καὶ Γαλλίας.

Ἐξ αὐτῶν, ἡ μὲν Ρωσσία καὶ ἡ Γερμανία παρευσιάζονται μὲ ταυτότητα ἀντιλήψεων, διακείμεναι ἀπροκαλύπτως ἐχθρικῶς πρὸς τὴν Πολωνίαν καὶ ἐνεργοῦσαι διὰ τὴν παρέλκυσιν τῆς πολωνολιθουανικῆς διαφορᾶς, ἥτις παρέχει πράγματα εἰς τὴν Πολωνίαν.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ Γαλλία καὶ ἰδίως ἡ Ἀγγλία καταβάλλουν προσπαθείας διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ τὴν ἐνιαίαν ἐμφάνισιν αὐτῶν ἐναντι τῆς σοβιετικῆς Ρωσσίας.

Σήμερον ἀφίκετο ἐνταῦθα, μέσω Βερολίνου, ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν χώραν του κατὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου συζητήσεις, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Λιθουανίας κ. Βαλδεμάρας. Ἐπίσης ἀναμένεται νὰ φθάσῃ αὔριον ὁ Πολωνὸς δικτάτωρ στρατάρχης Πιλσδοῦδσκι, εὑρισκεται δὲ ἀπὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζαλέσκι.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙ' ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΨΕΥΔΕΙ ΟΤΙ ΥΠΕΣΧΕΘΗ Ν' ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΜΕ ΤΗΝ Ε. Α. Π.

Κατόπιν τοῦ χθεσινοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς «Ποάδα», διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις ἐνεφανίζετο ὡς ὑποσχεθεῖσα ρητῶς εἰς τὸ προεδρεῖον αὐτῆς ὅτι ἡ μεταξὺ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως συμφωνία διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ, ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Παπαναστασίου κατελθὼν χθὲς π. μ. εἰς Ν. Φάληρον, ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τὴν ἔκδοσιν ἐπισήμου ἀνακοινώσεως πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐν προκειμένῳ ἀληθείας.

Πράγματι περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐξεδόθη ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τὸ ἀκόλουθον ἀνακοινωθέν:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

«Ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἀνακοινοῦται ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν παρουσίασιν τῶν ἐκπροσώπων τῆς «Ποάδα» ἐνώπιον τοῦ κ. Ζαΐμη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ κ. Ζαΐμης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσασα, πρὶν ἢ καταστῇ γνωστὴ ἡ ὀργάνωσις τοῦ συλλαλητηρίου τῆς «Ποάδα», ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν συγκρότησιν οἱουδήποτε συλλαλητηρίου, διὰ λόγους οὓς ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν ἐπιτροπήν, δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ οὐδεμίαν ἐξαίρεσιν καὶ συνεπῶς ἡ γενικὴ ἀπαγόρευσις θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσέθεσεν ὅτι οὐδ' ἐπὶ τῆς διαβεβαιώσεως τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως δὲν ἠδύνατο ἀτυχῶς νὰ βασισθῇ ἡ Κυβέρνησις, οὐχὶ βεβαίως ἀμφιβάλλουσα περὶ τῶν εἰλικρινῶν διαθέσεων τῶν ὀργανωτῶν τοῦ συλλαλητηρίου, ἀλλ' ἔχουσα πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰ ἐκ τοῦ πρόσφατου παρελθόντος δεδομένα τῆς παρεισδύσεως ταραχοποιῶν στοιχείων, ἥτις καὶ ἀπέλῃξεν εἰς θλιβερὰ λόγῳ διαταράξεως τῆς τάξεως γεγονότα. Ὁ κ. Ζαΐμης ὑπέδειξε πρῶτον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ὀρθὸν εἶνε ν' ἀναμείνωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὴν ἐν καιρῷ ἄρσιν τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν συλλαλητηρίων.

Ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρετήρησεν ἀκολούθως ὅτι, ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὸ ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον ἐπεδόθη εἰς ἄλλα μέλη τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ κ. Ζαΐμης νὰ προέλθῃ εἰς οὐδεμίαν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν πρὸς αὐτήν, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον τὰ ὑπομνήματα ταῦτα δὲν ἀνεκοινώθησαν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ συνεπῶς ἐτέλει ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

Ὑπέδειξε δὲ ὁ κ. Ζαΐμης χθὲς τὴν ἐσπέραν, ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ, πρὸς τὸν κ. Ἀθηνογένην ὅπως ἡ ἐπιτροπὴ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Παπαναστασίου καὶ συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐνδεχομένην ἔκδοσιν ἀνακοινωθέντος εἰς περιστασιν καθ' ἣν οἱ ὀργανωταὶ τοῦ συλλαλητηρίου θ' ἀπεφάσιζον τὴν ἀναβολὴν αὐτοῦ.

Ἡ ὀργανωτικὴ ἐν τούτοις ἐπιτροπὴ δὲν μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Παπαναστασίου, διὰ τοῦτο δὲ ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀναμείνας ἐπί τινα χρόνον σχετικὴν ἀπάντησιν ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ, διέταξε τὰς ἀρχὰς νὰ λάβωσι πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεως.»

ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ὁ κ. Παπαναστασίου, ἐκτὸς τοῦ ἀναφερομένου ἀνακοινωθέντος, προέβη καὶ ὁ ἴδιος εἰς συμπληρωματικὰς ἀνακοινώσεις, πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν ἰσχυρισμῶν τῆς «Ποάδα» ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, τὴν σχετικὴν περὶ τῶν ὁποίων συμφωνίαν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας θεωρεῖ ὁριστικήν, ἐφόσον αἱ βάσεις αὐτῆς ἔχουν ἐγκριθῇ καὶ ἀπὸ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον καὶ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν ὑπεστηριζθησαν τότε εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὁ κ. Παπαναστασίου, ὡς τονίζει, θεωρεῖ «ζήτημα ἐμπιστοσύνης δι' αὐτόν.»

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας προσθέτει περαιτέρω ὅτι εἶνε τελείως ἀνακριβὲς ὅτι ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων θὰ ἐξαιρεθοῦν καὶ ἀκίνητα τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας καὶ μὲ μεγάλας θυσίας τοῦ Κράτους, ὅπως καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἀστῶν προσφύγων.

«Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων—ἐπιλέγει ὁ κ. Παπαναστασίου — οὔτε ἐκ μέρους τῶν προσφύγων βουλευτῶν, οὔτε ἐκ μέρους ἄλλου σοβαροῦ τινος πολιτικοῦ ἡγέρθη ἀμφισβήτησις, ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ κανείς, ὁ ὁποῖος εἰς τὰ παρασκήνια ἰσχυρίζεται τὰ ἀντίθετα καὶ δίδει ἀντιθέτους ὑποσχέσεις ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν ἀγροτῶν καὶ ἀστῶν προσφύγων, καλὸν θὰ εἶνε νὰ προκληθῇ οὗτος ἐκ μέρους τῶν πρὸς οὓς δίδονται αἱ τοιαῦται ὑποσχέσεις προσφύγων, νὰ ὑποστηριξῇ καὶ δημοσίᾳ τὰς ἐπαγγελίας του. Ἡ δημοσία συζήτησις θὰ ἀποδείξῃ πόσον αἱ ἐπαγγελίαι αὗται ὑστερόβουλοι καὶ δημαγωγικαὶ εἶνε καὶ πόσον ἀπειλοῦν καὶ δυσχεράνουν τὴν εὐνοϊκὴν λύσιν τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων.

»Γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ κύκλοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπεθύμουν νὰ διατμήσωμεν κατὰ τοιοῦτον τρόπον τὰς παραχορομενάς εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας γαίας, εἰς τρόπον ὥστε παρὰ πᾶν δίκαιον νὰ καταστοῦν οὗτοι ἐλώτες, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οὕτω θὰ ἐπερίσευε καὶ ποσόν τι διὰ νὰ περιέλθῃ κυρίως εἰς ἐκείνους τοὺς ὀλίγους, οἱ ὁποῖοι ἐκμεταλλευθέντες τὴν ἐσπευσμένην διαδικασίαν τοῦ πρώτου μητρώου τῶν δικαιούχων ἀστῶν προσφύγων, κατώρθωσαν μετὰ τῶν στενωτάτων συγγενῶν των νὰ λάβουν ἀρκετὰ ἑκατομμύρια, ἐνῷ ἡ μεγάλη μᾶζα τῶν ἀστῶν προσφύγων δὲν ἔλαβε παρὰ μικρὰ σχετικῶς ποσά.

»Ἀλλὰ τοιαῦται ἀθέμιτοι καὶ ἥκιστα σοβαραὶ ἀξιώσεις—καταλήγει ὁ κ. Παπαναστασίου—δὲν δύνανται νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν καὶ γ' ἀποτελέσουν βάσιν συζητήσεως. Ὅλος δὲ ὁ γενόμενος θόρυβος καὶ αἱ ἀπειλαὶ διαταράξεως τῆς τάξεως οὐδένα δύνανται νὰ συγκινήσουν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον νὰ ἀσκήσουν ἐκβιαστικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία καταβάλλει κάθε προσπάθειαν ὅπως ἱκανοποιήσῃ πάντα τὰ δίκαια αἰτήματα τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου, ὡς ἀποδεικνύει, πλὴν ἄλλων, ἡ παρὰ τὴν κατανενοήσεως μετὰ τοῦ κ. Μπριάν, ὅστις προέβη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰς γνωστὰς διαλλακτικὰς δηλώσεις του. Ἐπαναλαμβάνεται, σχετικῶς, ὅτι ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐργάζεται διὰ τὴν ἐπίτευξιν συναντήσεως τῶν κ.κ. Μουσολίνι καὶ Μπριάν ἡς θὰ μετάσχῃ καὶ ὁ ἴδιος.

Πάντως, τὰ μέλη τῆς ἐν